

“HAKK’IN KAPISINDA DUR”

Gönlümüz, kalbimiz her şeyimiz O yüce sultanın elinde mum gibi kırılğınlıktan uzak yumuşacık olmalıdır. Bizi istediğı şekle rahatlıkla sokabilmeli. Nasıl dağlar kayalar kendilerine gelip çarpan seslerin yankısını aksettiriyorlar ise sende vücudunu ve kalbini dağ misali Hakkın sesinin ve mesajının yankılandığı bir hale getirmelisin. Hatta gönül dağında Hakk’ın sesini yüz katına yükseltmelisin. O’nun sesi gönül dağından hiç eksik olmasın. Sakın ha, oraya ne başkasının, ne de kendi sesin ulaşp yankılanmasın. Yalnız yüce Allah’ın sesi yankılsın. Kayalara dağlara doğru seslendiğimizde sesimizin yankısını güçlü bir şekilde duyarız. Cenab-ı Allah bize mütemadiyen ey kulum diyerek nida etmekte ama biz de be ses buyur ey Allah’ım şeklinde yankılanıyor mu? Hiç almazsa kayalar kadar kabiliyetin olsun. Dağlardan o kutlu ses münasebetiyle hayat kaynağı pınarlar kaynar, yeşillikler çıkar. O sestten uzaklaştıkça sular kesilir yeşillikler kurur. O güzellik kaynağı ile dost ol da mutlu ol. Eşi güzel olan çirkine ne mutlu. O güzele eş olan her kötüden güzellikler sadır olur. Kömür parlak olan ateş ile dost oluncaya kadar kapkara ve çirkindir. Ne zaman ateş ile dost olursa karalığı gider parlak bir ateş olur, ışık olur aydınlatır etrafı. Kara demir ateş ile dost olunca karalığı ve soğukluğu gider, kıpkırmızı kor ateş olur.

İnsanda mürşit ve rehber eşliğinde Hak Teâlâ’ya yakın olunca; aslı toprak olmasına rağmen, ilahi nur ile parlar. Seçkin bir hale gelip, meleklerin secde ettiği bir varlık olur. Sen ne kadar kötü ve günahkâr olsan da ümidini kesme. Derhal Hakk’ın kapısına koş. Dikkat et halka eğri olsa da yine kapı üzerindedir. Sen eğri olsan da doğru olsan da Hakk’ın kapısına doğru koş. Geri durma, yoksa mahruumlardan olursun da karalığın ve eğriliğınle baş başa kalıp helak olup gidersin...

Halik-ı Zü’l-Celal cümlemizi nasipsiz mahruumlardan eylemesin.